

**Drugi dodatni protokol
uz Konvenciju o visokotehnoškom kriminalu
o pojačanoj saradnji i otkrivanju elektronskih dokaza**

[....., 2022]

Preambula

Države članice Saveta Evrope i druge države potpisnice Konvencije o visokotehnoškom kriminalu (ETS br. 185; u daljem tekstu: Konvencija), koja je otvorena za potpisivanje u Budimpešti 23. novembra 2001, potpisnice ovog protokola,

Imajući na umu domet i uticaj Konvencije u svim regionima sveta;

Podsećajući da je Konvencija već dopunjena Dodatnim protokolom o inkriminaciji radnji rasističke i ksenofobične prirode učinjenih preko računarskih sistema (ETS br. 189), koji je otvoren za potpisivanje u Strazburu 23. januara 2003. (u daljem tekstu: Prvi Dodatni protokol), među stranama ugovornicama tog protokola,

Uzimajući u obzir postojeće ugovore Saveta Evrope o saradnji u krivičnim stvarima, kao i druge sporazume i ugovore o saradnji u krivičnim stvarima među državama ugovornicama Konvencije;

Imajući takođe na umu Konvenciju o zaštiti lica u odnosu na automatsku obradu ličnih podataka (ETS br. 108), izmenjenu i dopunjenu Protokolom ETS br. 223, koja je otvorena za potpisivanje u Strazburu 10. oktobra 2018. i kojoj svaka država može biti pozvana da pristupi;

Uočavajući sve veće korišćenje informacione i komunikacione tehnologije, uključujući internet usluge, kao i sve izraženiji visokotehnoški kriminal, koji predstavlja pretnju demokratiji i vladavini prava, i koji mnoge države takođe smatraju pretnjom ljudskim pravima;

Uočavajući takođe sve veći broj žrtava visokotehnoškog kriminala i važnost ostvarivanja pravde za te žrtve;

Podsećajući da vlade snose odgovornost da zaštite društvo i pojedinca od kriminala ne samo oflajn nego i onlajn, između ostalog i kroz delotvornu krivičnopravnu istragu i gonjenje;

Svesne da se dokazi krivičnih dela sve više čuvaju u elektronskom obliku na računarskim sistemima u stranim ili nepoznatim jurisdikcijama ili u više jurisdikcija istovremeno, i uverene da su

potrebne dodatne mere kako bi se zakonito pribavljali takvi dokazi da bi se omogućio delotvoran krivičnopravni odgovor i da bi se podržala vladavina prava;

Uočavajući da postoji potreba za pojačanom i efikasnijom saradnjom između država i privatnog sektora i da je u tom kontekstu neophodna veća jasnoća ili pravna sigurnost za pružaoce usluga i druge subjekte u pogledu okolnosti u kojima oni mogu odgovoriti na neposredne zahteve krivičnopravnih organa u drugim stranama ugovornicama da im otkriju elektronske podatke;

Težeći, stoga, daljem jačanju saradnje u pogledu visokotehnološkog kriminala i prikupljanja dokaza u elektronskom obliku za svako krivično delo u cilju vođenja konkretnih krivičnopravnih istraga ili postupaka pomoću dodatnih alata koje omogućuju delotvornija uzajamna pomoć i drugi oblici saradnje među nadležnim organima; saradnja u vanrednim situacijama, kao i neposredna saradnja između nadležnih organa i pružalaca usluga i drugih subjekata koji poseduju ili kontrolišu relevantne informacije;

Uverene da delotvornoj prekograničnoj saradnji u krivičnopravne svrhe, uključujući saradnju između javnog i privatnog sektora, doprinose delotvorni uslovi i mehanizmi zaštite ljudskih prava i osnovnih sloboda;

Uočavajući da se prikupljanje elektronskih dokaza za potrebe krivičnopravnih istraga često odnosi na lične podatke i zahtev mnogih strana ugovornica da se zaštite privatnost i lični podaci kako bi te strane ugovornice ispunile svoje ustavne i međunarodne obaveze; i

Svesne potrebe da se osigura da delotvorne krivičnopravne mere u vezi sa visokotehnološkim kriminalom i prikupljanjem dokaza u elektronskom obliku podležu uslovima i ograničenjima koji obezbeđuju dodatnu zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, uključujući prava koja proističu iz obaveza koje su države preuzele na osnovu važećih međunarodnopravnih instrumenata zaštite ljudskih prava, kao što su Konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda Saveta Evrope, iz 1950, Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima Ujedinjenih nacija, iz 1966. godine, Afrička povelja o ljudskim i narodnim pravima, iz 1986, Američka konvencija o ljudskim pravima, iz 1969. i drugi međunarodni ugovori za zaštitu ljudskih prava;

Dogovorile su se o sledećem:

Glava I: Opšte odredbe

Član 1. Svrha

Svrha ovog protokola jeste da dopuni:

- a) Konvenciju, čije su potpisnice države ugovornice ovog protokola; i
- b) Prvi dodatni protokol među stranama ugovornicama ovog protokola koje su istovremeno i potpisnice Prvog protokola.

Član 2. Polje primene

1. Osim ako u ovom tekstu nije drugačije utvrđeno, mere opisane u ovom protokolu primenjuju se:
 - a) Među stranama ugovornicama Konvencije koje su potpisnice ovog protokola, na konkretne krivične istrage ili postupke koji se odnose na krivična dela u vezi s računarskim sistemima i podacima, i na prikupljanje dokaza o krivičnim delima u elektronskom obliku; i

- b) Među stranama ugovornicama Prvog dodatnog protokola koje su potpisnice ovog protokola, na konkretne krivične istrage ili postupke koji se odnose na krivična dela utvrđena u skladu sa Prvim protokolom.
2. Strana ugovornica donosi zakonodavne i druge mere koje su potrebne da izvrši obaveze utvrđene ovim protokolom.

Član 3. Definicije

1. Definicije utvrđene u članovima 1. i 18, stav 3. Konvencije primenjuju se i u ovom protokolu.
2. U smislu ovog protokola, primenjuju se sledeće dodatne definicije:
 - a) „Centralni organ” – označava organ ili organe određene na osnovu ugovora o uzajamnoj pomoći ili sporazuma na osnovu jednoobraznog ili recipročnog zakonodavstva na snazi među stranama ugovornicama o kojima je reč ili, ako takvog organa nema, organ ili organe koje imenuje strana ugovornica u skladu sa članom 27. stav 2a) Konvencije;
 - b) „Nadležni organ” – označava sudski, upravni ili drugi organ zadužen za sprovođenje zakona koji je na osnovu unutrašnjeg prava ovlašćen da naredi, ovlasti ili sprovede izvršenje mera prema ovom protokolu za svrhu prikupljanja ili predočavanja dokaza u odnosu na konkretne krivičnopravne istrage ili postupke;
 - c) „Vanredna situacija” – označava situaciju u kojoj postoji znatna i neposredna opasnost po život ili bezbednost bilo kog fizičkog lica;
 - d) „Lični podaci” – označava informacije koje se odnose na identifikovano fizičko lice ili fizičko lice koje se može identifikovati;
 - e) „Strana koja prenosi podatke” – označava stranu koja prenosi podatke u odgovor na zahtev ili kao deo zajedničkog istražnog tima, ili u smislu Glave II, Odeljak 2. ovog protokola, strana na čijoj je teritoriji smešten pružalac usluge ili pravno lice koje pruža uslugu registracije imena domena.

Član 4. Jezik

1. Zahtevi, nalozi i prateće informacije dostavljaju se strani ugovornici na jeziku koji je prihvatljiv za stranu kojoj su upućeni ili strani ugovornici koja je obaveštena u skladu sa članom 8. (Protokola) ili se uz njih prilaže prevod na takav jezik.
2. Nalozi prema članu 7. i zahtevi prema članu 6. (Protokola), kao i sve prateće informacije, treba da budu:
 - a) dostavljeni na jeziku druge strane ugovornice u kojoj pružalac usluge ili pravno lice prihvata uporedivi domaći postupak;
 - b) dostavljeni na drugom jeziku koji je prihvatljiv za pružaoca usluga ili pravno lice; ili
 - c) propraćeni prevodom na jedan od jezika iz stava 2. tač. a) ili b). ovog člana

1.2 Glava II: Mere za pojačanu saradnju

Odeljak 1. – Opšta načela koja se primenjuju na Glavu II

Član 5. Opšta načela koja se primenjuju na Glavu II

1. Strane ugovornice sarađuju u najširem mogućem obimu u skladu sa odredbama ove glave.

2. Odeljak 2. ove glave sastoji se od članova 6. i 7. U njemu se utvrđuju postupci za jačanje neposredne saradnje sa pružiocima usluga i subjektima na teritoriji druge strane ugovornice. Odeljak 2. primenjuje se bez obzira da li postoji važeći ugovor ili sporazum o uzajamnoj pomoći na osnovu jednoobraznog ili recipročnog prava među stranama ugovornicama o kojima je reč.
3. Odeljak 3. ove glave sastoji se od članova 8. i 9. U njemu su utvrđeni postupci za jačanje međunarodne saradnje između organa nadležnih za otkrivanje sačuvanih računarskih podataka. Odeljak 3. primenjuje se bez obzira da li postoji važeći ugovor ili sporazum o uzajamnoj pomoći na osnovu jednoobraznog ili recipročnog prava između strane molilje i zamoljene strane.
4. Odeljak 4. ove glave sastoji se od člana 10. Njime se utvrđuju postupci koji se primenjuju u slučaju hitne uzajamne pomoći. Odeljak 4. primenjuje se bez obzira da li postoji važeći ugovor ili sporazum o uzajamnoj pomoći na osnovu jednoobraznog ili recipročnog prava između strane molilje i zamoljene strane.
5. Odeljak 5. ove glave sastoji se od članova 11. i 12. Odeljak 5. primenjuje se onda kada ne postoji važeći ugovor ili sporazum o uzajamnoj pomoći na osnovu jednoobraznog ili recipročnog prava između strane molilje i zamoljene strane. Odredbe odeljka 5. ne primenjuju se onda kada takav ugovor ili sporazum postoji, osim u okolnostima utvrđenim u članu 12. stav 7. Međutim, strane ugovornice o kojima je reč mogu uzajamno odlučiti da primenjuju odredbe Odeljka 5. umesto tog ugovora ili sporazuma, ako taj ugovor ili sporazum to ne zabranjuju.
6. Ako je, u skladu sa odredbama ovog protokola, zamoljenoj strani dozvoljeno da saradnju uslovi postojanjem dvostruke kažnjivosti, taj uslov se smatra ispunjenim, bez obzira da li zakoni zamoljene strane to krivično delo svrstavaju u istu kategoriju krivičnih dela ili ga označavaju istim izrazima kojima ga označava strana molilja, ako je ponašanje koje čini osnov krivičnog dela za koje se traži uzajamna pomoć označeno kao krivično delo i po njenim zakonima.
7. Odredbe ove glave ne ograničavaju saradnju između strana ugovornica, niti između strana ugovornica i pružalaca usluga ili drugih subjekata, kroz druge primenljive sporazume, aranžmane, praksu ili delovanje unutrašnjeg prava.

Odeljak 2. – Postupci za jačanje neposredne saradnje sa pružiocima usluga i subjektima u drugim stranama ugovornicama

Član 6. – Zahtev za informacije o registraciji naziva domena

1. Strana ugovornica donosi zakonodavne i druge mere koje su potrebne da ovlasti svoje nadležne organe da, u svrhu specifičnih krivičnopравnih istraga ili postupaka, podnesu zahtev da subjekt koji pruža usluge registracije naziva domena na teritoriji druge strane ugovornice dostavi informacije koje taj subjekt poseduje ili kontroliše kako bi se identifikovalo ili kontaktiralo lice na koje je domen registrovan (registrant naziva domena).
2. Strana ugovornica donosi zakonodavne i druge mere koje su potrebne da dozvoli subjektu na svojoj teritoriji da otkrije takve informacije u odgovor na zahtev iz stava 1, koje podležu razumnim uslovima utvrđenim unutrašnjim pravom.
3. Zahtev iz stava 1. treba da sadrži:
 - a) datum izdavanja, kao i identitet i podatke za kontakt nadležnog organa koji podnosi zahtev;
 - b) naziv domena o kome se traže informacije i podroban spisak traženih informacija, uključujući posebne elemente podataka;

-
- c) izjavu da se zahtev podnosi u skladu sa ovim protokolom, da su te informacije potrebne zbog važnosti za određenu krivičnu istragu ili postupak i da će se te informacije koristiti samo za tu određenu krivičnu istragu ili postupak; i
 - d) rok i način otkrivanja informacija i druga posebna procesna uputstva.
4. Ako je to prihvatljivo subjektu, strana ugovornica može dostaviti zahtev iz stava 1. ovog člana u elektronskom obliku. Može se zahtevati odgovarajući nivo bezbednosti i potvrđivanja autentičnosti.
 5. Ako subjekt iz stava 1. ovog člana ne saraduje, strana molilja može zahtevati da taj subjekt navede razlog zbog koga ne otkriva tražene informacije. Strana molilja može tražiti konsultacije sa stranom u kojoj se subjekt nalazi da bi se utvrdilo koje su mere na raspolaganju za pribavljanje tih informacija.
 6. Strana ugovornica, prilikom potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, ili u bilo kom drugom trenutku, dostavlja Generalnom sekretaru Saveta Evrope naziv organa koji je određen za vođenje konsultacija iz stava 5. ovog člana.
 7. Generalni sekretar Saveta Evrope uspostavlja Registar nadležnih organa, koje odrede strane ugovornice saglasno stavu 6. ovog člana i stara se o njegovoj ažurnosti. Strana ugovornica se stara da podaci koje je dostavila za Registar nadležnih organa uvek budu tačni.

Član 7. Otkrivanje podataka o pretplatniku

1. Strana ugovornica donosi zakonodavne i druge mere koje su potrebne da ovlasti svoje nadležne organe da izdaju nalog koji se dostavlja neposredno pružaocu usluga na teritoriji druge strane ugovornice da otkrije određene sačuvane podatke o pretplatniku koje poseduje ili kontroliše onda kada su ti podaci neophodni za određene krivičnopravne istrage ili postupke strane ugovornice koja je izdala nalog.
2.
 - a) Strana ugovornica donosi zakonodavne i druge mere koje su potrebne da pružalac usluga na njenoj teritoriji otkrije podatke o pretplatniku u odgovor na nalog iz stava 1. ovog člana;
 - b) Prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju strana ugovornica može – u odnosu na naloge izdate pružaocima usluga na njenoj teritoriji – da sačini sledeću izjavu: „Nalog iz člana 7. stav 1. Protokola mora izdati tužilac ili drugi sudski organ ili taj nalog mora biti izdat pod njegovim nadzorom ili pod nekim drugim nezavisnim nadzorom“.
3. Nalog iz stava 1. ovog člana treba da sadrži:
 - a) naziv organa koji izdaje nalog i datum izdavanja naloga;
 - b) izjavu da se nalog izdaje u skladu sa ovim protokolom;
 - c) naziv i adresu pružaoca usluga kome se nalog dostavlja;
 - d) krivično delo koje je predmet krivične istrage ili postupka;
 - e) naziv organa koji zahteva određene podatke o pretplatniku ako to nije organ koji izdaje nalog;
 - f) podroban opis traženih podataka o pretplatniku.
4. Uz nalog iz stava 1. ovog člana dostavljaju se sledeće dopunske informacije:
 - a) unutrašnji pravni osnov za ovlašćenje organa da izda nalog;
 - b) zakonske odredbe i zaprećene kazne za delo koje je predmet istrage ili krivičnog postupka;
 - c) podaci za kontakt organa kome pružalac usluge treba da dostavi podatke o pretplatniku i od koga može da traži dodatne informacije ili da mu na neki drugi način odgovori;
 - d) rok i način dostavljanja podataka o pretplatniku;

-
- e) informacije o tome da li je već tražena zaštita tih podataka, uključujući datum zaštite i svaki primenljivi referentni broj;
 - f) sva posebna procesna uputstva;
 - g) ako je to primenljivo, izjavu o tome da je u skladu sa stavom 5. ovog člana upućeno istovremeno obaveštenje;
 - h) sve druge informacije koje mogu biti od pomoći za otkrivanje podataka o pretplatniku.
- 5.
- a) Strana ugovornica može, u vreme potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, i u svakom drugom trenutku, da obavesti Generalnog sekretara Saveta Evrope da zahteva da u isto vreme kada je izdat nalog iz stava 1. ovog člana pružaocu usluga na teritoriji strane ugovornice od koje traži podatke, bude obaveštena o tom nalogu, u svakom pojedinačnom slučaju ili u utvrđenim okolnostima, kao i da dobije dopunske informacije i sažetak činjenica koje se odnose na predmetnu istragu ili postupak;
 - b) Bez obzira na to da li strana ugovornica zahteva da bude obaveštena, shodno stavu 5. tačka a) ovog člana, ona može zahtevati od pružaoca usluga da se, pre nego što otkrije podatke, konsultuje sa njenim organima u utvrđenim okolnostima;
 - c) Organi koji su obavešteni saglasno stavu 5. tačka a) ili konsultovani saglasno stavu 5. tačka b) ovog člana mogu, bez odlaganja, izdati uputstvo pružaocu usluga da ne otkrije podatke o pretplatniku:
 - i. ako otkrivanje podataka može ugroziti krivične istrage ili postupke u toj strani ugovornici; ili
 - ii. ako mogu da se primene uslovi ili osnovi za odbijanje prema članu 25. stav 4. i članu 27. stav 4. Konvencije ukoliko su podaci o pretplatniku traženi preko uzajamne pomoći.
 - d) Organi obavešteni saglasno stavu 5. tačka a) ovog člana ili konsultovani saglasno stavu 5. tačka b) ovog člana:
 - i. mogu zahtevati dodatne informacije od organa iz stava 4. tačka c) u svrhu primene stava 5. tač. c) ovog člana, a te informacije ne mogu otkriti pružaocu usluga bez saglasnosti tog organa.
 - ii. bez odlaganja obaveštavaju organ iz stava 4. tač. c) ovog člana ako je pružaocu usluga izdato uputstvo da ne otkrije podatke o pretplatniku i navode razloge za to.
 - e) Strana ugovornica određuje jedinstveni organ koji je odgovoran za prijem obaveštenja iz stava 5. tačka a) i za sprovođenje radnji utvrđenih u stavu 5. tač. b), c) i d). Strana ugovornica kada Generalnom sekretaru Saveta Evrope prvi put dostavlja obaveštenje u skladu sa stavom 5. tačka a), dostavlja i podatke za kontakt tog organa.
 - f) Generalni sekretar Saveta Evrope uspostavlja i održava Registar organa, koje odrede strane ugovornice u skladu sa stavom 5. tačka e) i podatke o tome da li se i pod kakvim okolnostima zahtevaju obaveštenja u skladu sa stavom 5. tačka a). Strana ugovornica stara se o tome da podaci koje ona dostavlja za Registar organa budu uvek tačni.
6. Ako je to prihvatljivo za pružaoca usluga, strana ugovornica može dostaviti nalog iz stava 1. ovog člana i dodatne informacije iz stava 4. ovog člana u elektronskom obliku. Strana ugovornica može uputiti obaveštenje i dodatne informacije u skladu sa stavom 5. ovog člana u elektronskom obliku. Mogu se zahtevati odgovarajući nivoi bezbednosti i provere autentičnosti.
7. Ako pružalac usluga obavesti organ iz stava 4. tačka c) ovog člana da neće otkriti tražene podatke o pretplatniku ili ako ne otkrije podatke o pretplatniku u odgovoru na nalog iz stava 1. ovog člana u roku od 30 dana od dana kada je primljen nalog ili u roku utvrđenom u stavu 4. tačka d) ovog člana, koji god da je od ta dva roka duži, nadležni organi države molilje mogu

zahtevati da se izvrši nalog samo na osnovu člana 8. ovog protokola ili drugih oblika uzajamne pomoći. Strane ugovornice mogu zahtevati da pružalac usluga navede razlog zbog kojeg ne otkriva tražene podatke o pretplatniku koji su predmet naloga.

8. Strana ugovornica može, prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, izjaviti da strana koja izdaje nalog treba da traži od pružaoca usluga da otkrije podatke o pretplatniku pre nego što podnese zahtev po članu 8. ovog protokola, osim ako strana koja izdaje nalog ne navede razumno objašnjenje zašto to nije učinila.
9. Prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, strana ugovornica može:
 - a) zadržati pravo da ovaj član ne primenjuje; ili
 - b) zadržati pravo da ovaj član ne primenjuje na određene vrste pristupnih brojeva saglasno ovom članu ako bi se objavljivanje tih brojeva kosilo sa osnovnim načelima njenog unutrašnjeg pravnog sistema.

Odeljak 3. – Postupci za jačanje međunarodne saradnje organa nadležnih za otkrivanje sačuvanih računarskih podataka

Član 8. Efektuiranje naloga druge strane ugovornice za hitno dostavljanje podataka o pretplatniku i podataka o saobraćaju

1. Strana ugovornica donosi zakonodavne i druge mere koje su potrebne da svoje nadležne organe ovlasti da u sklopu odgovora na zahtev koji je primljen od druge strane ugovornice izdaju nalog pružaocu usluga na svojoj teritoriji da dostavi određene i sačuvane:
 - a) podatke o pretplatniku,
 - b) podatke o saobraćajukoje taj pružalac usluga poseduje ili kontroliše, a koji su potrebni za određenu krivičnu istragu ili krivični postupak strane molilje.
2. Strana ugovornica donosi zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da se efektuira nalog iz stava 1. ovog člana koji podnese strana molilja.
3. U svome zahtevu strana molilja dostavlja zamoljenoj strani nalog prema stavu 1. ovog člana, uz prateće informacije i sva posebna procesna uputstva.
 - a) Nalog treba da sadrži:
 - i. naziv organa koji podnosi zahtev i datum podnošenja zahteva;
 - ii. izjavu o tome da se nalog dostavlja u skladu sa ovim protokolom;
 - iii. naziv i adresu pružaoca usluga kome treba uručiti nalog;
 - iv. krivično delo (dela) koje je predmet krivičnopravne istrage ili postupka;
 - v. naziv organa koji traži informacije ili podatke, ako to nije organ koji izdaje nalog;
 - i
 - vi. detaljan opis konkretnih informacija ili podataka koji se traže.
 - b) Prateće informacije, koje se navode kao pomoć zamoljenoj strani da efektuira nalog i koje se ne otkrivaju pružaocu usluga bez saglasnosti strane molilje treba da sadrže sledeće:
 - i. unutrašnji pravni osnov na osnovu koga je organ ovlašćen da izda nalog;
 - ii. zakonske odredbe i primenljive zaprećene kazne za krivično delo koje je predmet istrage ili krivičnog postupka;

-
- iii. razlog zbog koga strana molilja veruje da pružalac usluga poseduje ili kontroliše te podatke;
 - iv. sažetak činjenica koje se odnose na istragu ili postupak;
 - v. značaj informacija ili podataka za istragu ili postupak;
 - vi. podatke za kontakt jednog ili više organa koji mogu dostaviti dopunske informacije;
 - vii. obaveštenje o tome da li je već tražena zaštita informacija ili podataka, uključujući datum zaštite i svaki primenljivi referentni broj; i
 - viii. obaveštenje o tome da li su te informacije ili podaci već traženi na neki drugi, i koji tačno, način.
 - c) Strana molilja može zahtevati da zamoljena strana primeni posebna procesna uputstva.
 4. Strana ugovornica može prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, kao i u svakom drugom trenutku, da izjavi da su potrebne dodatne prateće informacije kako bi se efektivirali nalozi iz stava 1. ovog člana.
 5. Zamoljena strana prihvata zahteve u elektronskom obliku. Ona može zahtevati odgovarajuće nivoe bezbednosti i potvrde autentičnosti da bi prihvatila zahtev.
 6.
 - a) Zamoljena strana, od dana kada primi sve informacije utvrđene u st. 3. i 4. ovog člana ulaže razumne napore da uruči nalog pružaocu usluga najkasnije u roku od 45 dana i nalaže da se taj nalog izvrši najkasnije:
 - i. u roku od 20 dana za podatke o pretplatniku; i
 - ii. u roku od 45 dana za podatke o saobraćaju.
 - b) Zamoljena strana bez odlaganja obezbeđuje da se tražene informacije ili podaci prenesu strani molilji.
 7. Ako zamoljena strana ne može da sprovede uputstva iz stava 3.c) ovog člana na traženi način, dužna je da o tome bez odlaganja obavesti stranu molilju i da, ako je to primenljivo, navede uslov ili uslove pod kojima bi mogla da sprovede ta uputstva, posle čega strana molilja određuje da li taj zahtev uprkos tome treba da bude izvršen.
 8. Zamoljena strana može odbiti da izvrši zahtev na osnovama utvrđenim u članu 25. stav 4. ili članu 27. stav 4. Konvencije, ili može odrediti uslove koje smatra nužnima da bi dozvolila da se postupi po zahtevu. Zamoljena strana može da odloži postupanje po zahtevu iz razloga utvrđenih u članu 27. stav 5. Konvencije. Zamoljena strana, čim to bude praktično moguće, obaveštava stranu molilju o odbijanju, uslovima ili odlaganju. Zamoljena strana takođe obaveštava stranu molilju o drugim okolnostima koje će verovatno znatno odložiti izvršenje zahteva. Na ovaj član primenjuje se član 28. stav 2. tačka b) Konvencije.
 9.
 - a) Ako strana molilja ne može da ispuni uslov koji odredi zamoljena strana prema stavu 8. ovog člana, ona o tome bez odlaganja obaveštava stranu molilju. Zamoljena strana potom određuje da li ipak treba da dostavi tražene informacije ili materijal.
 - b) Ako strana molilja prihvati uslov, on za nju postaje obavezujući. Zamoljena strana koja dostavlja informacije ili materijal na osnovu ispunjenja tog uslova može zahtevati da strana molilja objasni u odnosu na taj uslov upotrebu tih informacija ili materijala.
 10. Strana ugovornica prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, obaveštava Generalnog sekretara Saveta Evrope i stara se da uvek budu tačni podaci za kontakt organa koji su ovlašćeni za:
 - a) dostavljanje naloga u skladu sa ovim članom; i
 - b) primanje naloga u skladu sa ovim članom.

11. Strana ugovornica može prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, tražiti da zahteve drugih strana ugovornica sačinjene po osnovu ovog člana uputi organ strane molilje ili drugi takav organ koji zajednički odrede zainteresovane strane.
12. Generalni sekretar Saveta Evrope uspostavlja i održava Registar organa, koje strane ugovornice imenuju saglasno stavu 10. ovog člana. Strana ugovornica se stara da podaci koje dostavlja registru budu uvek tačni.
13. Strana ugovornica prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju može da zadrži pravo da ovaj član ne primenjuje na podatke o saobraćaju.

Član 9. Hitno otkrivanje sačuvanih računarskih podataka u vanrednoj situaciji

1. a) Strana ugovornica donosi zakonodavne i druge mere koje su potrebne da njena tačka za kontakt u sklopu Mreže 24/7 iz stava 35. Konvencije (tačka za kontakt) u vanrednoj situaciji prenese zahtev i primi zahtev od tačke za kontakt u drugoj strani ugovornici kojim se od nje bez podnošenja zahteva za uzajamnu pomoć traži da pružalac usluga na njenoj teritoriji hitno otkrije određene sačuvane računarske podatke koje poseduje ili kontroliše,
b) Strana ugovornica prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, može da izjavi da neće izvršavati zahteve iz stava 1. tačka a) koji se odnose na otkrivanje podataka o pretplatniku.
2. Strana ugovornica donosi zakonodavne i druge mere koje su potrebne da u skladu sa stavom 1. ovog člana:
a) omogući svojim organima da traže podatke od pružaoca usluga na svojoj teritoriji pošto dobije zahtev iz stava 1. ovog člana;
b) omogući svakom pružaocu usluga na svojoj teritoriji da otkrije tražene podatke njenim organima u odgovor na zahtev iz stava 2.tačka a) ovog člana; i
c) omogući svojim organima da pruže tražene podatke strani molilji.
3. Zahtev iz stava 1. ovog člana treba da sadrži:
a) naziv nadležnog organa koji traži podatke i datum kada je zahtev podnet;
b) izjavu o tome da se zahtev izdaje u skladu sa ovim protokolom;
c) naziv i adresu pružaoca usluga koji poseduje ili kontroliše tražene podatke;
d) krivično delo koje je predmet krivične istrage ili postupka i odgovarajuće zakonske odredbe i zaprećene kazne za to delo;
e) dovoljno činjenica koje upućuju na to da je reč o vanrednoj situaciji i o povezanosti tih podataka sa vanrednom situacijom;
f) detaljan opis traženih podataka;
g) sva posebna procesna uputstva; i
h) sve ostale informacije koje mogu pomoći u otkrivanju traženih podataka.
4. Zamoljena strana prihvata zahtev u elektronskom obliku. Strana ugovornica može takođe da prihvati zahtev prenet usmenim putem i može zahtevati da se on potvrdi u elektronskom obliku. Ona može zahtevati odgovarajući nivo bezbednosti i potvrdu autentičnosti da bi prihvatila zahtev.
5. Strana ugovornica prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, može da izjavi da zahteva da strane molilje, nakon što se izvrši zahtev, dostave taj zahtev i sve dopunske informacije koje su poslate uz njega u obliku i kanalima koji mogu obuhvatiti uzajamnu pomoć, kako to odredi zamoljena strana.

6. Zamoljena strana hitno obaveštava stranu molilju o svojoj odluci o zahtevu iz stava 1. ovog člana i, ako je to primenljivo, određuje uslove pod kojima će dostaviti te podatke, kao i sve druge moguće oblike saradnje.
7. a) Ako strana molilja ne može da ispuni uslov koji zamoljena strana odredi u skladu sa stavom 6. ovog člana, ona o tome bez odlaganja obaveštava zamoljenu stranu. Zamoljena strana tada određuje da li će informacije ili materijal dostaviti. Ako strana molilja prihvati taj uslov, on za nju postaje obavezujući.
- b) Zamoljena strana koja dostavlja informacije ili materijal na koje se taj uslov odnosi može zahtevati od strane molilje da objasni u odnosu na taj uslov kako će koristiti te informacije ili materijal.

Odeljak 4. – Postupci koji se odnose na uzajamnu pomoć u vanrednim situacijama

Član 10. Uzajamna pomoć u vanrednim situacijama

1. Strana ugovornica može tražiti uzajamnu pomoć na osnovu pojačane hitnosti ako smatra da postoji vanredna situacija. Zahtev podnet na osnovu ovog člana, pored ostalih potrebnih sadržaja, treba da sadrži i opis činjenica koje upućuju na to da postoji vanredna situacija i u kakvom je odnosu tražena pomoć s tom vanrednom situacijom.
2. Zamoljena strana prihvata taj zahtev u elektronskom obliku. Ona može da zahteva odgovarajući nivo bezbednosti i potvrdu autentičnosti da bi prihvatila zahtev.
3. Zamoljena strana može tražiti, na osnovu pojačane hitnosti, dopunske informacije kako bi procenila zahtev. Strana molilja dostavlja te dopunske informacije na osnovu pojačane hitnosti.
4. Kada se uveri da postoji vanredna situacija i da su ispunjeni ostali uslovi za uzajamnu pomoć, zamoljena strana odgovara na zahtev na hitnoj osnovi.
5. Strana ugovornica obezbeđuje da neko lice iz organa koji je nadležan za to da odgovori na zahteve za uzajamnu pomoć bude dostupno 24 sata, sedam dana u nedelji kako bi odgovorilo na zahtev podnet u skladu sa ovim članom.
6. Centralni organ ili drugi organi nadležni za uzajamnu pomoć u strani molilji i zamoljenoj strani mogu zajednički da utvrde da rezultat izvršenja zahteva podnetog u skladu sa ovim članom, ili prethodni primerak tog zahteva, može biti dostavljen strani molilji nekim drugim kanalom, osim onoga kojim je dostavljen zahtev.
7. Ako ne postoji važeći ugovor ili sporazum o uzajamnoj pomoći na osnovu jednoobraznog i recipročnog prava između strane molilje i zamoljene strane, na ovaj član se primenjuju član 27. stav 2. tačka b) i st. 3–8. i član 28. st. 2–4. Konvencije.
8. Ako takav ugovor ili sporazum o uzajamnoj pomoći postoji, ovaj član se dopunjuje odredbama tog ugovora ili sporazuma, osim ako se strane ugovornice o kojima je reč uzajamno ne dogovore da umesto njega primenjuju neku ili sve odredbe Konvencije navedene u stavu 7. ovog člana.
9. Strana ugovornica, prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, može da izjavi da zahtevi mogu biti poslani i neposredno njenim sudskim organima ili preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol) ili njenoj tački za kontakt 24/7, koje je određeno na osnovu člana 35. Konvencije. U svakom takvom slučaju centralni organ strane molilje u isto vreme dostavlja jedan primerak zahteva centralnom organu zamoljene strane. Ako se zahtev šalje neposredno sudskom organu

zamoljene strane, a taj organ nije nadležan da odlučuje o tom zahtevu, on dostavlja zahtev nadležnom nacionalnom organu i o tome neposredno obaveštava stranu molilju.

Odeljak 5. – Postupci koji se primenjuju na međunarodnu saradnju kada ne postoje važeći međunarodni sporazumi

Član 11. Održavanje video-konferencije

1. Strana molilja može zahtevati, a zamoljena strana može dozvoliti da svedci ili veštaci daju iskaze putem video-konferencije. Strana molilja i zamoljena strana se konsultuju kako bi omogućile da se reše sva pitanja koja bi mogla iskrsnuti u vezi sa izvršenjem tog zahteva, uključujući, prema okolnostima, sledeća pitanja: koja strana ugovornica predsedava; koji organi i lica prisustvuju video-konferenciji; da li jedna ili obe strane vode postupak polaganja zakletve, izricanja upozorenja ili davanja uputstava svedoku ili veštaku; na koji način se ispituje svedok ili veštak; na koji se način obezbeđuje da se poštuju prava svedoka ili veštaka; kako se postupa prema zahtevima ili privilegijama i imunitetu; kako se postupa prema primedbama na postavljena pitanja ili date odgovore; da li usluge prevođenja i vođenja stenograma pružaju jedna ili obe strane.
2.
 - a) Centralni organi zamoljene strane i strane molilje komuniciraju neposredno za potrebe ovog člana. Zamoljena strana može prihvatiti zahtev u elektronskom obliku. Ona može zahtevati odgovarajući nivo bezbednosti i potvrdu autentičnosti da bi prihvatila taj zahtev.
 - b) Zamoljena strana obaveštava stranu molilju o razlozima zbog kojih zahtev nije izvršen ili je odloženo njegovo izvršenje. Član 27. stav 8. Konvencije primenjuje se na ovaj član. Ne dovodeći u pitanje nijedan drugi zahtev koji zamoljena strana može postaviti u skladu sa ovim članom, član 28. st. 2–4. Konvencije primenjuje se na ovaj član.
3. Zamoljena strana koja pruža pomoć po osnovu ovog člana stara se da obezbedi prisustvo lica čije se svedočenje ili iskaz traže. Tamo gde je to primereno, zamoljena strana može, koliko joj to dozvoljava unutrašnje pravo, da preduzme neophodne mere kako bi obavezala svedoka ili veštaka da se pojave u zamoljenoj strani u određeno vreme i na određenom mestu.
4. Postupci koji se odnose na organizovanje video-konferencije koju zahteva strana molilja primenjuju se u svemu, osim tamo gde se kose sa zakonodavstvom zamoljene strane. U slučaju inkompatibilnosti ili u meri u kojoj strana molilja nije precizno odredila traženi postupak, zamoljena strana primenjuje postupak utvrđen u njenom unutrašnjem pravu, osim ako strana molilja i zamoljena strana zajednički ne odrede drugačije.
5. Ne dovodeći u pitanje nijednu nadležnost prema unutrašnjem pravu strane molilje, ako tokom video-konferencije svedok ili veštak:
 - a) iznese namerno lažan iskaz iako je zamoljena strana, u skladu sa svojim unutrašnjim pravom, obavezala to lice da istinito svedoči;
 - b) odbije da svedoči iako je zamoljena strana, u skladu sa svojim unutrašnjim pravom, obavezala to lice da svedoči; ili
 - c) počini u toku tog postupka neko drugo delo koje je zabranjeno unutrašnjim pravom zamoljene strane;to lice podleže kazni u zamoljenoj strani na isti način na koji bi takvo postupanje bilo kažnjeno u postupku koji bi se vodio pred domaćim sudovima.
6.
 - a) Ako nije zajednički drugačije utvrđeno između strane molilje i zamoljene strane, zamoljena strana snosi sve troškove u vezi sa izvršenjem zahteva po ovom članu, osim:
 - i. troškova naknade veštaku;

- ii. troškova prevođenja, tumačenja i vođenja stenograma; i
 - iii. troškova vanredne prirode.
- b) Ako bi izvršenje zahteva donelo troškove vanredne prirode, strana molilja i zamoljena strana treba da se konsultuju kako bi utvrdile uslove pod kojima zahtev može biti izvršen.
7. Kada se tako dogovore strana molilja i zamoljena strana:
- a) odredbe ovog člana mogu biti primenjene za potrebe održavanja video-konferencija;
 - b) video-konferencijska tehnologija može da se koristi i za druge potrebe ili ročišta osim onih koji su opisani u stavu 1. ovog člana, uključujući svrhu identifikacije lica ili predmeta.
8. Kada zamoljena strana odluči da dozvoli da se sasluša osumnjičeno ili optuženo lice, ona može zahtevati posebne uslove i ograničenja u pogledu uzimanja iskaza ili svedočenja, ili obaveštavanje tog lica ili primenu procesnih mera prema njemu.

Član 12. Zajednički istražni timovi i zajedničke istrage

1. Na osnovu uzajamnog sporazuma, nadležni organi dveju ili više strana ugovornica mogu osnovati zajednički istražni tim na svojim teritorijama i upravljati tim timom kako bi se olakšale krivične istrage ili postupci onda kada se smatra da je pojačana saradnja naročito korisna. Nadležne organe određuju strane ugovornice o kojima je reč.
2. Postupci i uslovi rada zajedničkih istražnih timova, kao što su njihova konkretna svrha; sastav; funkcije; trajanje aktivnosti i produžetak svakog utvrđenog roka; lokacija; organizacija; uslovi prikupljanja, prenošenja i korišćenja informacija ili dokaza; uslovi čuvanja poverljivosti; kao i uslovi za učešće organa jedne strane ugovornice u istražnim aktivnostima koje se odvijaju na teritoriji druge strane ugovornice, predmet su dogovora između tih nadležnih organa.
3. Prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju strana ugovornica može da izjavi da njen centralni organ mora biti potpisnik ili da mora na neki drugi način biti zastupljen u sporazumu o formiranju istražnog tima.
4. Nadležni organi i organi koji učestvuju u istrazi treba neposredno da komuniciraju međusobno, osim kada strane ugovornice zajednički utvrde druge odgovarajuće kanale za komunikaciju ukoliko izuzetne okolnosti nalažu da postoji više centralne koordinacije.
5. Kada treba preduzeti istražne radnje na teritoriji jedne od strana ugovornica o kojima je reč, organi te strane ugovornice koji učestvuju u istrazi mogu zahtevati od svojih organa da sami preduzmu te mere, bez potrebe da druge strane ugovornice podnose zahtev za uzajamnu pomoć. Te mere sprovode organi te strane ugovornice na svojoj teritoriji pod uslovima koji se primenjuju na osnovu unutrašnjeg prava u domaćoj istrazi.
6. Korišćenje informacija ili dokaza koje organi jedne strane ugovornice obezbede organima drugih strana ugovornica može biti odbijeno ili ograničeno na način utvrđen u sporazumu opisanom u st. 1. i 2. ovog člana. Ako taj sporazum ne utvrđuje uslove za odbijanje ili ograničavanje korišćenja obezbeđenih informacija ili dokaza, strane ugovornice ih mogu koristiti:
 - a) Za svrhe u koje je sporazum sklopljen;
 - b) Za otkrivanje, istraživanje i gonjenje drugih krivičnih dela osim onih radi kojih je sporazum sklopljen ako za to postoji prethodna saglasnost organa koji su dostavili te informacije ili dokaze. Saglasnost se ne traži onda kada osnovna pravna načela strane ugovornice koja te informacije ili dokaze koristi nalažu da ona otkrije informacije ili

dokaze kako bi zaštitila prava lica optuženog u krivičnom postupku. U tom slučaju ti organi bez odlaganja obaveštavaju organe koji su dostavili informacije ili dokaze;

- c) Za sprečavanje pojave vanredne situacije. U tom slučaju organi koji su dobili informacije ili dokaze treba bez odlaganja o tome da obaveste organe koji su dostavili informacije ili dokaze, osim ako nije zajednički utvrđeno drugačije.
7. Ako nema sporazuma iz st. 1. i 2. ovog člana, zajedničke istrage mogu biti preduzete u skladu sa uslovima o kojima se postigne uzajamni dogovor za svaki pojedinačni slučaj. Ovaj stav se primenjuje bez obzira da li među stranama o kojima je reč postoji ili ne postoji važeći ugovor ili sporazum o uzajamnoj pomoći na osnovu jednoobraznog ili recipročnog prava.

1.3 Glava III – Uslovi i ograničenja

Član 13. Uslovi i ograničenja

U skladu sa članom 15. Konvencije, strana ugovornica obezbeđuje da uspostavljanje, sprovođenje i primena ovlašćenja i postupaka navedenih u ovom protokolu podležu uslovima i ograničenjima predviđenim u unutrašnjem pravu, koje mora da omogući odgovarajuću zaštitu ljudskih prava i sloboda.

Član 14. Zaštita ličnih podataka

1. Oblast primene

- a) Izuzev ako nije drugačije utvrđeno u stavu 1. tač. b) i c) ovog člana, strana ugovornica obrađuje lične podatke koje dobija po osnovu ovog protokola u skladu sa st. 2–15. ovog člana.
- b) Ako strana koja podatke prenosi i strana koja ih prima imaju u vreme kada su preneti lični podaci u skladu sa ovim protokolom uzajamnu obavezu prema međunarodnom sporazumu kojim se između njih uspostavlja sveobuhvatni okvir u cilju zaštite ličnih podataka koji se primenjuje na prenos ličnih podataka da bi se sprečilo otkrivanje istrage i gonjenja krivičnih dela i koji utvrđuje da je obrada ličnih podataka prema tom sporazumu u skladu sa zahtevima koji su utvrđeni u propisima o zaštiti podataka strana ugovornic o kojima je reč, umesto st. 2–15. ovog člana na lične podatke dobijene po osnovu ovog protokola primenjuju se uslovi tog sporazuma za mere koje ulaze u polje dejstva tog sporazuma, osim ako je među stranama drugačije dogovoreno.
- c) Ako strana ugovornica koja prenosi podatke i strana ugovornica koja prima podatke nisu uzajamno vezane sporazumom iz stava 1. tačka b) ovog člana, one mogu zajednički utvrditi da se lični podaci prema ovom protokolu mogu prenositi na osnovu drugih sporazuma ili dogovora između njih umesto na osnovu st. 2–15. ovog člana.
- d) Strana ugovornica treba da smatra da obrada ličnih podataka u skladu sa stavom 1. tač. a) i b) ovog člana ispunjava zahteve pravnog okvira koji u njoj postoji za zaštitu ličnih podataka kada se ostvaruje međunarodni prenos ličnih podataka i ne treba da traži dodatna ovlašćenja za prenos podataka u skladu s tim pravnim okvirom. Strana ugovornica može da odbije ili spreči prenos podataka drugoj strani ugovornici samo po osnovu ovog protokola iz razloga zaštite podataka: (i) pod uslovima utvrđenim u stavu 15, kada se primenjuje stav 1. tačka a); ili (ii) pod uslovima sporazuma ili dogovora iz stava 1. tač. b) ili c), kada se primenjuje jedna od tih tačaka.
- e) Ništa u ovom članu ne sprečava stranu ugovornicu da primeni stroža ograničenja u pogledu načina na koji njeni organi obrađuju lične podatke dobijene po osnovu ovog protokola.

2. Svrha i korišćenje

- a) Strana ugovornica koja je primila lične podatke (u daljem tekstu: strana primalac) obrađuje te podatke u svrhe opisane u članu 2. Ona ne može dalje obrađivati lične podatke u svrhe koje nisu kompatibilne, niti ih može dalje obrađivati kada to nije dozvoljeno njenim unutrašnjim pravnim okvirom. Ovim članom se ne dovodi u pitanje pravo države ugovornice koja prenosi podatke da postavi dodatne uslove u skladu sa ovim protokolom u nekom konkretnom slučaju, s tim što ti uslovi ne mogu da obuhvate uslove zaštite generičkih podataka.
- b) Strana primalac obezbeđuje u skladu sa svojim unutrašnjim pravnim okvirom da lični podaci koji se traže i obrađuju budu relevantni, a ne prekomerni u odnosu na svrhu takve obrade.

3. Kvalitet i integritet podataka

Strana ugovornica preduzme razumne korake da obezbedi da se održava tačnost i potpunost ličnih podataka i da oni budu u najvećoj mogućoj meri ažurni i primereni za zakonitu obradu imajući na umu svrhu u koju se obrađuju.

4. Osetljivi podaci

Lične podatke koji otkrivaju rasno ili etničko poreklo, politička mišljenja ili verska i druga uverenja ili sindikalno članstvo; genetske podatke; biometrijske podatke koji se smatraju osetljivima s obzirom na rizike koje to podrazumeva ili lične podatke koji se tiču zdravstvenog stanja ili seksualnog života može strana ugovornica da obrađuje samo uz odgovarajuća ograničenja koja predstavljaju meru zaštite od rizika od neželjenog uticaja predrasuda na takve podatke, posebno zaštite od protivpravne diskriminacije.

5. Rokovi čuvanja

Strana ugovornica treba da čuva lične podatke samo onoliko koliko je neophodno i primereno s obzirom na svrhu obrade podataka u skladu sa stavom 2. ovog člana. Da bi ispunila tu obavezu, strana ugovornica treba u svom unutrašnjem pravnom okviru da utvrdi konkretne rokove čuvanja ili periodično preispitivanje potrebe za daljim čuvanjem podataka.

6. Automatizovane odluke

Odluke koje imaju značajno negativno dejstvo na relevantne interese lica na koje se lični podaci odnose ne mogu biti zasnovane isključivo na automatskoj obradi ličnih podataka, osim ako je to dozvoljeno unutrašnjim pravom i ako postoje odgovarajuće mere zaštite koje obuhvataju mogućnost ljudske intervencije.

7. Bezbednost podataka i incidenti u vezi s bezbednošću

- a) Strana ugovornica treba da obezbedi da ima važeće primerene tehnološke, fizičke i organizacione mere za zaštitu ličnih podataka, naročito za zaštitu od gubitka podataka ili slučajnog ili neovlašćenog pristupa podacima, njihovog otkrivanja, menjanja ili uništenja (u daljem tekstu: „bezbednosni incident“);
- b) Odmah pošto otkrije bezbednosni incident u kome postoji znatan rizik od fizičkog ili nefizičkog nanošenja štete pojedincima ili drugim stranama ugovornicama, strana primalac treba hitno da proceni verovatnoću i obim tog uticaja i da preduzme primerene mere kako bi umanjila štetu. Ta radnja obuhvata obaveštavanje organa nadležnog za prenos ili, u smislu Glave II, Odeljak 2. ovog protokola, jednog ili više organa određenih shodno stavu 7. tačka c) ovog člana. Međutim, obaveštenje može sadržati odgovarajuća ograničenja u pogledu daljeg prenosa tog obaveštenja, i može biti odloženo ili izostavljeno onda kada bi samo to obaveštenje moglo ugroziti nacionalnu bezbednost ili kada bi takvo obaveštenje moglo ugroziti mere koje se preduzimaju radi zaštite javne bezbednosti. Ta radnja takođe treba da obuhvati obaveštenje lica o kome je reč, osim

ukoliko strana ugovornica nije preduzela odgovarajuće mere tako da više ne postoji znatan rizik. Obaveštenje individualnog lica može biti odloženo ili izostavljeno pod uslovima utvrđenim u stavu 12. tačka a) podtačka i. Strana ugovornica koja dobije obaveštenje može zahtevati konsultacije i dodatne informacije u vezi sa bezbednosnim incidentom i odgovorom na taj incident;

- c) Strana ugovornica prilikom potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, treba da obavesti Generalnog sekretara Saveta Evrope o organu ili organima koji se obaveštavaju u skladu sa stavom 7. tačka b) ovog člana u smislu Glave II, Odeljak 2. ovog protokola, a to obaveštenje može kasnije biti izmenjeno.

8. Vođenje evidencije

Strana ugovornica vodi evidenciju ili koristi druge primerene načine na osnovu kojih će pokazati kako je pristupljeno ličnim podacima pojedinca, kako su oni korišćeni i kako su otkriveni u konkretnom slučaju.

9. Dalja podela unutar strane ugovornice

- a) Kada neki organ strane ugovornice dostavi lične podatke koji su prvobitno dobijeni po osnovu ovog protokola drugom organu te iste strane ugovornice, taj drugi organ te podatke obrađuje u skladu sa ovim članom, u skladu sa uslovima iz stava 9. tačka b) ovog člana.
- b) Bez obzira na stav 9. tačka a) ovog člana, strana ugovornica koja je izrazila rezervu prema članu 17. može lične podatke koje je dobila dostaviti svojim federalnim državama ili sličnim teritorijalnim entitetima ako da ima važeće mere na osnovu kojih organi koji su primili podatke nastavljaju da ih delotvorno štite obezbeđujući nivo zaštite podataka uporediv sa nivoom zaštite koji pruža ovaj član.
- c) Ako se pojave znaci nepropisne primene ovog stava, strana ugovornica koja vrši prenos podataka može zahtevati konsultacije i relevantne informacije o tim znacima.

10. Dalji prenos podataka drugoj državi ili međunarodnoj organizaciji

- a) Strana ugovornica koja prima podatke lične podatke može ih preneti drugoj državi ili međunarodnoj organizaciji samo uz prethodno odobrenje organa koji te podatke prenosi ili, u smislu Glave II, Odeljak 2, jednog ili više organa opisanih u stavu 10. tačka b) ovog člana.
- b) Strana ugovornica, prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, obaveštava Generalnog sekretara Saveta Evrope o organu ili organima ovlašćenim u smislu Glave II, Odeljka 2. ovog člana; to obaveštenje može kasnije biti izmenjeno.

11. Transparentnost i obaveštavanje

- a) Strana ugovornica objavljuje opšta obaveštenja, ili šalje individualna obaveštenja licu čiji su lični podaci prikupljeni, u odnosu na:
 - i) pravni osnov obrade i svrhu obrade,
 - ii) svaki period čuvanja ili preispitivanja u skladu sa članom 5, ako je to primenljivo,
 - iii) primaoce ili kategorije primalaca kojima se ti podaci otkrivaju; i
 - iv) mogućnost pristupa, ispravljanja i dostupno pravno sredstvo;

-
- b) Strana ugovornica može podvrgnuti svaki zahtev za lično obaveštavanje razumnim ograničenjima u skladu sa unutrašnjim pravnim okvirom pod uslovima utvrđenim u stavu 12. tačka a) podtačka i. ovog člana;
 - c) Kada unutrašnji pravni okvir strane koja prenosi podatke zahteva da se pošalje lično obaveštenje pojedincu čiji su podaci dostavljeni drugoj strani ugovornici, strana ugovornica koja prenosi podatke preduzima mere kako bi drugu stranu ugovornicu obavestila o tom zahtevu i o odgovarajućim podacima za kontakt u vreme prenosa podataka. Lično obaveštenje se ne dostavlja ako je druga strana ugovornica tražila, u skladu sa uslovima za ograničenja utvrđena u stavu 12. tačka a) podtačka i. ovog člana da dostavljanje podataka ostaje poverljivo. Kada prestane primena tih ograničenja i kada bude moguće uputiti lično obaveštenje, druga strana ugovornica preduzima mere kako bi o tome bila obavestena strana ugovornica koja prenosi podatke. Ako još nije obavestena, strana ugovornica koja prenosi podatke ima pravo da podnese zahteve strani primaocu koja je obaveštava da li ograničenja ostaju na snazi.

12. Pristup i ispravljanje

- a) Strana ugovornica obezbeđuje da svako lice čiji su joj podaci prosleđeni u skladu sa ovim protokolom ima pravo da traži i dobije, u skladu sa postupcima utvrđenim u unutrašnjim pravnim okvirima i bez nepotrebnog odlaganja:
 - i. pismenu ili elektronsku kopiju dokumentacije koja se čuva o tom licu i koja sadrži lične podatke tog lica i dostupne informacije koje upućuju na pravni osnov i svrhu obrade i čuvanja tih podataka, kao i na one koji su te podatke primili ili kategorije primalaca podataka (u daljem tekstu: „pristup”), kao i informacije u vezi sa dostupnim mogućnostima u pogledu dobijanja pravnog zadovoljenja; pod uslovom da pristup u određenom slučaju može biti predmet primene srazmernih ograničenja dopuštenih unutrašnjim pravnim okvirima, što je potrebno da bi se u vreme kada se donosi sudska odluka, zaštitila prava i slobode drugih ili važni ciljevi opšteg javnog interesa i da bi se obratila dužna pažnja na zakonite interese lica o kojem je reč;
 - ii. ispravljanje kada su lični podaci netačni ili kada su nepropisno obrađeni; ispravljanje obuhvata – kako je primereno i razumno u datoj situaciji s obzirom na osnov za ispravljanje i specifičan kontekst obrade – ispravljanje, dopunu, brisanje ili anonimizaciju, ograničenje obrade ili blokiranje podataka.
- b) Ako je pristup podacima ili ispravljanje podataka uskraćeno ili ograničeno, strana ugovornica licu o kome je reč dostavlja bez odlaganja u pismenom obliku, moguće je i elektronskim putem, odgovor kojim to lice obaveštava da mu je pristup uskraćen ili ograničen. Strana ugovornica pritom navodi osnov za uskraćivanje ili ograničenje i predočava informacije o mogućnostima pravno zadovoljenje. Svi troškovi dobijanja pristupa ograničeni su na ono što predstavlja razuman iznos i ne smeju biti prekomerni.

13. Sudska i vansudska pravna sredstva

Strana ugovornica treba (u svom unutrašnjem pravnom sistemu) da ima delotvorna sudska i vansudska pravna sredstva kako bi se omogućilo pravno zadovoljenje za povrede ovog člana.

14. Nadzor

Strana ugovornica treba da ima jedan ili više organa javne vlasti koji pojedinačno ili zajednički vrše funkciju nezavisnog i delotvornog nadzora i koji su ovlašćeni za primenu mera utvrđenih u ovom članu. Funkcije i ovlašćenja tih organa koji postupaju pojedinačno ili zajednički treba da obuhvata istražna ovlašćenja i ovlašćenje za preduzimanje korektivnih radnji.

15. Konsultacije i suspenzija

Strana ugovornica može suspendovati prenos ličnih podataka drugoj strani ugovornici ako ima materijalne dokaze da ta druga strana ugovornica sistematski ili materijalno krši uslove utvrđene u ovom članu ili da neposredno predstoji takva materijalna povreda odredaba. Strana ugovornica ne može suspendovati prenos podataka bez razumnog objašnjenja i pre nego što istekne razuman period konsultacija sa drugom stranom ugovornicom u kojima nije postignuto rešenje. Međutim, strana ugovornica može privremeno suspendovati prenos podataka u slučaju sistematskog ili materijalnog kršenja odredaba koje donosi znatnu ili materijalnu opasnost po život ili bezbednost fizičkog lica ili suštinsku opasnost od nanošenja štete ugledu ili novčane štete tom fizičkom licu, kada strana ugovornica bez odlaganja šalje obaveštenje i neposredno potom započinje konsultacije s drugom stranom ugovornicom. Ako u razumnom periodu konsultacija ne bude postignuto rešenje, strani ugovornici koja je primenila meru suspenzije druga strana ugovornica može recipročno suspendovati prenos podataka ako poseduje materijalne dokaze da je ta mera bila primenjena u suprotnosti sa uslovima utvrđenim u ovom stavu. Strana koja je primenila meru suspenzije ukida tu meru čim se ispravi povreda odredaba zbog koje je mera primenjena; tada se ukida i svaka recipročna suspenzija. Svi lični podaci koji su preneti pre suspenzije i dalje se tretiraju u skladu sa ovim protokolom.

1.4 Glava IV: Završne odredbe

Član 15. Dejstvo ovog protokola

1.
 - a) Na ovaj protokol se primenjuje član 39. stav 2. Konvencije.
 - b) Strane ugovornice koje su države članice Evropske unije mogu u svojim uzajamnim odnosima primenjivati pravo Evropske unije kojim se uređuju pitanja kojima se bavi ovaj protokol.
 - c) Stav 1. tačka b) ne utiče na punu primenu ovog protokola između članica Evropske unije i drugih strana ugovornica.
2. Član 39. stav 3. Konvencije primenjuje se na ovaj protokol.

Član 16. Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ovaj protokol je otvoren za potpisivanje strana ugovornica Konvencije, koje mogu svoj pristanak na preuzimanje obaveza iz njega potvrditi na jedan od sledećih načina:
 - a) potpisivanjem bez izražavanja rezerve u pogledu potvrđivanja, prihvatanja ili odobravanja; ili
 - b) potpisivanjem koje je uslovljeno potvrđivanjem, prihvatanjem ili odobravanjem, a posle koga sledi potvrđivanje, prihvatanje ili odobravanje.
2. Instrumenti o potvrđivanja, prihvatanju ili odobravanju deponuju se kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.
3. Ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mesecu po isteku perioda od tri meseca nakon datuma kada je pet strana ugovornica Konvencije izrazilo saglasnost da budu obavezane ovim protokolom, u skladu sa st. 1. i 2. ovog člana.
4. U odnosu na bilo koju stranu ugovornicu Konvencije koja naknadno izrazi saglasnost da bude obavezana ovim protokolom ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mesecu po isteku perioda od tri meseca nakon datuma kada je strana izrazila saglasnost da bude obavezana ovim protokolom u skladu sa st. 1. i 2. ovog člana.

Član 17. Federalna klauzula

1. Federalna država može zadržati pravo da preuzme obaveze prema ovom protokolu u skladu sa osnovnim načelima na kojima se zasniva odnos između njene centralne vlasti i konstitutivnih država ili drugih sličnih teritorijalnih jedinica:
 - a) ako protokol važi za centralnu vlast federalne države;
 - b) ako takva rezerva ne utiče na obaveze u pogledu uspostavljanja saradnje s drugim stranama ugovornicama koje takvu saradnju traže shodno sa odredbama Glave II ovog protokola; i
 - c) ako odredbe člana 13. važe za sve konstitutivne države ili druge slične teritorijalne jedinice federalne države.
2. Druga strana ugovornica može sprečiti vlasti, pružaoce usluga ili subjekte na svojoj teritoriji da sarađuju na zahtev ili nalog dobijen neposredno od konstitutivne države ili druge slične teritorijalne jedinice federalne države koja je, saglasno stavu 1. ovog člana, izrazila rezervu, osim ako ta federalna država ne obavesti Generalnog sekretara Saveta Evrope da sve obaveze ovog protokola koje je ona preuzela prihvata i svaka njena konstitutivna država ili neka druga slična teritorijalna jedinica. Generalni sekretar Saveta Evrope uspostavlja Registar, u kojem se čuvaju takva obaveštenja i stara se da podaci u tom registru uvek budu tačni.
3. Druga strana ugovornica ne može sprečiti vlasti, pružaoce usluga ili subjekte na svojoj teritoriji da sarađuju sa nekom konstitutivnom državom ili drugom sličnom teritorijalnom jedinicom na osnovu rezerve izražene u skladu sa stavom 1. ovog člana ako je nalog ili zahtev podnet preko centralne vlasti ili ako je uz učešće centralne vlasti sklopljen sporazum o formiranju zajedničkog istražnog tima prema članu 12. ovog protokola. U takvim situacijama, centralna vlast stara se o ispunjenju važećih obaveza prema ovom protokolu ako se kada je reč o zaštiti ličnih podataka dostavljenih konstitutivnim državama ili drugim sličnim teritorijalnim jedinicama, primenjuje samo član 14. stav 9. ili, gde je to primenljivo, uslovi sporazuma ili dogovora predviđeni u članu 14. stav 1. tač. b) ili c).
4. U pogledu odredaba ovog protokola čija je primena u nadležnosti konstitutivnih država ili drugih sličnih teritorijalnih jedinica koje ustavni sistem federacije ne obavezuje da preduzmu zakonodavne mere, centralna vlast obaveštava nadležne organe tih država o navedenim odredbama i prilaže svoje pozitivno mišljenje o tim odredbama i podstiče nadležne organe tih država da preduzmu mere koje su potrebne za sprovođenje tih odredaba.

Član 18. Teritorijalna primena

1. Ovaj protokol važi na teritoriji ili teritorijama koje strana ugovornica naznači u skladu sa članom 38, st. 1. ili 2. Konvencije u meri u kojoj ta izjava nije povučena prema članu 38. stav 3. Konvencije.
2. Strana ugovornica može, prilikom potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, da naznači da se ovaj protokol ne primenjuje na jednoj ili više teritorija navedenih u njenoj izjavi datoj prema članu 38. st. 1. i 2. Konvencije.
3. Izjava data u skladu sa stavom 2. ovog člana može se u odnosu na bilo koju teritoriju naznačenu u toj izjavi povući na osnovu obaveštenja upućenog Generalnom sekretaru Saveta Evrope. To povlačenje proizvodi pravno dejstvo prvog dana u mesecu po isteku perioda od tri meseca nakon datuma kada je Generalni sekretar takvo obaveštenje primio.

Član 19. Rezerve i izjave

1. Strana ugovornica Konvencije može, prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, uputiti pismeno obaveštenje Generalnom sekretaru Saveta Evrope u kojem izjavljuje da koristi pravo na rezervu utvrđeno u članu 7. stav 9. tač. a) i b), članu 8. stav 13. i članu 17. ovog protokola. Druge rezerve ne mogu biti izražene.

2. Strana ugovornica može, prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, uputiti pismeno obaveštenje Generalnom sekretaru Saveta Evrope u kojem iznosi rezervu utvrđenu u članu 7. stav 2. tačka b) i stav 8, članu 8, stav 11, članu 9, stav 1. tačka b) i stav 5, članu 10, stav 9. tačka b), članu 12, stav 3. i članu 18. stav 2. ovog protokola.
3. Pismenim obaveštenjem upućenim Generalnom sekretaru Saveta Evrope strana ugovornica Konvencije dostavlja izjavu/e, obaveštenja ili saopštenja utvrđena u članu 7, stav 5. tač. a) i e), članu 8, stav 4. i stav 10. tač. a) i b), članu 14, stav 7. tačka c) i stav 10. tačka b) kao i članu 17, stav 2. ovog protokola, u skladu sa uslovima utvrđenim u tim odredbama.

Član 20. Status i povlačenje rezervi

1. Strana ugovornica koja stavi rezervu u skladu sa članom 19. stav 1. može u celini ili delimično da povuče tu rezervu čim okolnosti to dozvole. Takvo povlačenje proizvodi pravno dejstvo od datuma kada je Generalni sekretar Saveta Evrope primio obaveštenje koje mu je o tome upućeno. Ako je u obaveštenju navedeno da povlačenje rezervi proizvodi pravno dejstvo od datuma koji je u obaveštenju određen, a taj datum sledi posle datuma kada je Generalni sekretar primio obaveštenje, povlačenje rezerve proizvodi pravno dejstvo od tog kasnijeg datuma.
2. Generalni sekretar Saveta Evrope može periodično da proverava sa stranama ugovornicama koje su stavile jednu ili više rezervi u skladu sa članom 19. stav 1. da li postoji mogućnost da povuku te rezerve.

Član 21. Izmene

1. Izmene ovog protokola može da predloži svaka strana ugovornica ovog protokola, a Generalni sekretar Saveta Evrope o tim predlozima obaveštava države članice Saveta Evrope i strane ugovornice i potpisnice Konvencije, kao i svaku državu koja je pozvana da pristupi Konvenciji.
2. Svaka izmena koju neka strana ugovornica predloži dostavlja se Evropskom komitetu za probleme kriminala (*CDPC*), koji svoje mišljenje o predloženoj izmeni dostavlja Komitetu ministara.
3. Komitet ministara razmatra predloženu izmenu i mišljenje koje mu podnese *CDPC* i nakon konsultacija sa stranama ugovornicama Konvencije može da usvoji tu izmenu.
4. Tekst svake izmene koju usvoji Komitet ministara u skladu sa stavom 3. ovog člana dostavlja se stranama ugovornicama ovog protokola na prihvatanje.
5. Svaka izmena usvojena u skladu sa stavom 3. ovog člana stupa na snagu tridesetog dana od dana kada sve strane ugovornice ovog protokola obaveste Generalnog sekretara da su izmenu prihvatile.

Član 22. Rešavanje sporova

Član 45. Konvencije primenjuje se na ovaj protokol.

Član 23. Konsultacije strana ugovornica i ocena sprovođenja

1. Član 46. Konvencije primenjuje se na ovaj protokol.
2. Strane ugovornice periodično ocenjuju efektivnu primenu i sprovođenje odredaba ovog protokola. Član 2. Poslovnika Komiteta Konvencije o visokotehnološkom kriminalu u tekstu revidiranom 16. oktobra 2020. godine primenjuje se *mutatis mutandis*. Strane ugovornice treba da sprovedu početno preispitivanje i postupke utvrđene u tom članu koji se primenjuju na ovaj protokol mogu da menjaju konsenzusom pet godina po stupanju na snagu ovog protokola.
3. Preispitivanje člana 14. počinje onda kada deset strana ugovornica Konvencije izrazi saglasnost da budu obavezane ovim protokolom.

Član 24. Otkazivanje

1. Strana ugovornica može u bilo kom trenutku da otkáže ovaj protokol tako što šalje obaveštenje o tome Generalnom sekretaru Saveta Evrope.
2. To otkazivanje proizvodi pravno dejstvo prvog dana u mesecu pošto istekne period od tri meseca nakon datuma kada je Generalni sekretar primio obaveštenje.
3. Ako strana ugovornica otkáže Konvenciju, to predstavlja i otkazivanje ovog protokola.
4. Informacije ili dokazi koji su preneti pre dana od koga počinje pravno dejstvo otkazivanja i dalje se tretiraju u skladu sa ovim protokolom.

Član 25. Obaveštavanje

Generalni sekretar Saveta Evrope obaveštava države članice Saveta Evrope, strane ugovornice i potpisnice Konvencije i sve države koje su pozvane da pristupe Konvenciji o:

- a) svakom potpisivanju;

- b) deponovanju svakog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju;
- c) svakom datumu stupanja na snagu ovog protokola u skladu sa članom 16. st. 3. i 4;
- d) svakoj izjavi ili rezervi stavljenoj u skladu sa članom 19. ili svakom povlačenju rezervi u skladu sa članom 20;
- e) svakom drugom postupku, obaveštenju ili saopštenju u vezi sa ovim protokolom.

U potvrdu čega dole potpisani, za to propisno ovlašćeni, potpisuju ovaj protokol.

Sačinjeno u [.....] [..... 2022] godine, na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako verodostojna, u po jednom primerku koji se deponuje u arhivi Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope dostavlja overene kopije svakoj državi članici Saveta Evrope, državama koje nisu članice a koje su učestvovala u izradi ovog protokola, kao i svim državama koje su pozvane da mu pristupe.

